

Ε' ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ (3-11-1963)
ΕΥΑΓΓ. ΛΟΥΚΑ (ιστ' 19-31)

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ Κ. ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Κατά τὰς τελευταίας ἡμέρας παρουσιάζεται τὸ ἐξῆς περίεργον φαινόμενον. Τὰ κόμματα ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ διετίαν ἔδωσαν τὸ σῆμα τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀποτυχίας εἰς τὰς ἀρχάς, τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα ἐπέστησαν καὶ κατὰ τὸ ἄνωγτόν Ἀρχηγὸς καὶ κατὰ τὸν κρατικὸν ὄργανον κατὰ τρόπον ἀθήκῃ καὶ ἀντίθετον πρὸς τὴν πολιτικὴν μασ παραδόσεις, κατηγοροῦν τὴν ΕΡΕ ὡς προδοτικὸν δόξῃτα εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα. Καὶ τὸν κατηγοροῦν ἀκόμη αὐτὰ τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ διετίαν, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν ἀριστεράν, ἐκρησπασίαν ἄντὶ ἀντιδημοκρατικῶν μέσων διὰ νὰ πλῆθουν τὴν ΕΡΕ, ὅτι αὐτὴ ἀποδέχεται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ἀντιδημοκρατικῶν μεθόδων, ἐπὶ τελικῶς ἀποδέχεται εἰς τὴν ἐγκιβρίσιν ἐνὸς ἀντιδημοκρατικοῦ καθεστώτος ἐν Ἑλλάδι. Τὸ περίεργον φαινόμενον πηγὴν ἔχει τὴν καθολικὴν ὀρισημένην κρίσιν, ἢ ὁποῖοι μὴ ἔχοντες ἄλλη ἐπιχειρήματα νὰ χρησιμοποιήσων ἐναντίον τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ διὰ νὰ τὸν μείσωσον εἰς τὰ ἄμματα ὀρισημένων κύκλων πολιτῶν, ἐπιχειροῦν νὰ τὸν παρουσιάσωσιν ὡς ἐξαλλοῦν πολιτικόν, ὅσον ἐξαλλοῦς εἶναι καὶ ὁ κ. Παπανδρέου, ὅσον εἰσὶν οἱ ἄλλοι, ὅσοι ἐξαλλοῦν εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅσοι ἐξαλλοῦν εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅσοι ἐξαλλοῦν εἰς τὸν ἀγῶνα.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας παρουσιάζεται τὸ ἐξῆς περίεργον φαινόμενον. Τὰ κόμματα ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ διετίαν ἔδωσαν τὸ σῆμα τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀποτυχίας εἰς τὰς ἀρχάς, τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα ἐπέστησαν καὶ κατὰ τὸ ἄνωγτόν Ἀρχηγὸς καὶ κατὰ τὸν κρατικὸν ὄργανον κατὰ τρόπον ἀθήκῃ καὶ ἀντίθετον πρὸς τὴν πολιτικὴν μασ παραδόσεις, κατηγοροῦν τὴν ΕΡΕ ὡς προδοτικὸν δόξῃτα εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα. Καὶ τὸν κατηγοροῦν ἀκόμη αὐτὰ τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ διετίαν, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν ἀριστεράν, ἐκρησπασίαν ἄντὶ ἀντιδημοκρατικῶν μέσων διὰ νὰ πλῆθουν τὴν ΕΡΕ, ὅτι αὐτὴ ἀποδέχεται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ἀντιδημοκρατικῶν μεθόδων, ἐπὶ τελικῶς ἀποδέχεται εἰς τὴν ἐγκιβρίσιν ἐνὸς ἀντιδημοκρατικοῦ καθεστώτος ἐν Ἑλλάδι. Τὸ περίεργον φαινόμενον πηγὴν ἔχει τὴν καθολικὴν ὀρισημένην κρίσιν, ἢ ὁποῖοι μὴ ἔχοντες ἄλλη ἐπιχειρήματα νὰ χρησιμοποιήσων ἐναντίον τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ διὰ νὰ τὸν μείσωσον εἰς τὰ ἄμματα ὀρισημένων κύκλων πολιτῶν, ἐπιχειροῦν νὰ τὸν παρουσιάσωσιν ὡς ἐξαλλοῦν πολιτικόν, ὅσον ἐξαλλοῦς εἶναι καὶ ὁ κ. Παπανδρέου, ὅσον εἰσὶν οἱ ἄλλοι, ὅσοι ἐξαλλοῦν εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅσοι ἐξαλλοῦν εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅσοι ἐξαλλοῦν εἰς τὸν ἀγῶνα.

ΜΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΜΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΜΟΜΕΝ:

Μὰς κατηγγέθη καὶ καταγγελλομεν δημοσίῳ, ὅτι:
1) Ὁ ἀγροφύλαξ χωρίου τῆς Τριταίας ἀσκέ ἀπὸ ἡμερῶν ἀντικτῆν πείσιν τὸν κατοικῶν τῆς κοινότητος ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως Κέντρου, ἀπειλοῦν τὴν ὑποβολὴν ἀβρώων μνησέων κατὰ παντός, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ψηφίσῃ τὴν ἑνωσιν Κέντρου καὶ συγκεκριμένους ὀρισημένους ἀντιδημοκρατικούς ἀβρώους.
2) Πρὸς ἡμέραν, ὁ ἀνθυποστῆς τοῦ σταθμοῦ Χωρῆς Παράλιας Μιτυλολογίου ἐφορῶν συντάγων εἰς δημοσίον κέντρον μετὰ ὑποψηφίου τῆς ἑν. Κέντρου καὶ προτίμων προκλητικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς. Τὸ γεγονός κατηγγέθη εἰς τὴν Διοίκσιν Χωροφυλακῆς, ἥτις καὶ ἀνεκάλεσε τούτον ἐκ Παράλιας, τοποθετήσασα αὐτὸν εἰς ὑπερηλίαν ἐν Πάτρσι. Παρὰ ταῦτα, ὁ κ. ἀνθυποστῆς, ὑπὸ τὴν δικαιολογίαν ὅτι εἰς Παράλιας διαμένει ὁ οἰκονομῆς τοῦ καὶ μεταβαίνει εἰς αὐτὴν, ἐξακολοῦσε νὰ παραγγέλλῃ καθημερινῶς κατὰ τρόπον προκλητικόν. Καὶ ἐρωτᾷται: Ἐφ' ὅσον ἡ βράσις τοῦ κ. ἀνθυποστῆς οὐ συνεχίζεται, κατὰ τί μετῴθε τὴν κατὰστασιν ἢ εἰς Πάτρας ἀνάκλησται;
3) Κοινότητις ἱατρῶν εἰς Τριταίαν, δηλαδὴ δημοσίως ὑπαλλήλους, ἀσκέ φανερά πείσιν ἐπὶ τὸν κατοικῶν τῆς περιοχῆς, ἵνα ψηφίσων ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως Κέντρου.
Ἐξῆς γνώων ἡ προϊσταμένη τοῦ Ἀρχῆ:

ΤΙ ΕΠΡΟΛΑΒΕΝ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρ. Πάγου ΟΙ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ ὁδηγοῦν εἰς ἐμφύλιον πόλεμον

Ἀπὸ τῆς Ἀθηναίων ἐφημερίδα «Ἀκρόπολις», παραλαμβάνομεν τὸ κατωτέρω χαρακτηριστικὸν ἀβρῶον:
Ὁ κ. Παπανδρέου ἔχει μέσα εἰς τὸ αἷμα τοῦ τὸν δικασμόν. Τὸ μικρόβιον τοῦ ἐμφυλίου πολέμου κυκλοφορεῖ εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὑπαίθρου κατὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ἴθι μετὰ ὑπευθυνότητος ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μαυρομικχάλης, δηλαδὴ ὅτι εἶναι ἀνεπίτρεπτος ἡ ἀποφασισθεῖσα ἀπὸ τῆς ἑνωσιν Κέντρου ὀρισημένη ἐκτελεστικὴν περιπέτῃαν, αἱ ὁποῖαι, περιτρέχουσι τὸν κατατρεχῶτα καὶ ἀνεπιτήδεον ἀβρῶον:
Ὁ κ. Παπανδρέου ἔχει μέσα εἰς τὸ αἷμα τοῦ τὸν δικασμόν. Τὸ μικρόβιον τοῦ ἐμφυλίου πολέμου κυκλοφορεῖ εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὑπαίθρου κατὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ἴθι μετὰ ὑπευθυνότητος ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μαυρομικχάλης, δηλαδὴ ὅτι εἶναι ἀνεπίτρεπτος ἡ ἀποφασισθεῖσα ἀπὸ τῆς ἑνωσιν Κέντρου ὀρισημένη ἐκτελεστικὴν περιπέτῃαν, αἱ ὁποῖαι, περιτρέχουσι τὸν κατατρεχῶτα καὶ ἀνεπιτήδεον ἀβρῶον:
Ὁ κ. Παπανδρέου ἔχει μέσα εἰς τὸ αἷμα τοῦ τὸν δικασμόν. Τὸ μικρόβιον τοῦ ἐμφυλίου πολέμου κυκλοφορεῖ εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὑπαίθρου κατὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ἴθι μετὰ ὑπευθυνότητος ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μαυρομικχάλης, δηλαδὴ ὅτι εἶναι ἀνεπίτρεπτος ἡ ἀποφασισθεῖσα ἀπὸ τῆς ἑνωσιν Κέντρου ὀρισημένη ἐκτελεστικὴν περιπέτῃαν, αἱ ὁποῖαι, περιτρέχουσι τὸν κατατρεχῶτα καὶ ἀνεπιτήδεον ἀβρῶον:

Ὁ κ. Παπανδρέου δὲν ἀπειλεῖ μόνον τὴν οἰκονομίαν σταθερότητα τῆς χώρας. Ἀποτρεῖ εἰς τὸν δόξαν κίνδυνον διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς γαλήνης. Εἶναι φορέως τὸ πνεύμα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ θὰ ἐπέβαιεν ὁ νεοκράττης τῆς Δημοκρατίας, ὅσον ἀντικτῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅπως ἐλλοχεῖται συνέβη τὸ 1944, ὅταν ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἀληθινότητα διακίρῃσιν τοῦ ἐπὶ ἐπιτελομένου εἰς τὴν Λαοκρατίαν, ἐνεργηθῆν τὸν φερόν τερας τοῦ δεκαετηρίου κινήματος, τὸ ὁποῖον παρ' ὄλιγον νὰ στραγγαλιθῆ τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ, νὰ καταλύσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας καὶ νὰ τὴν ἀκρωτηρίσῃ ἐδαφικῶς... Ὁ κ. Παπανδρέου, καλλιεργῶν συστηματικῶς τὸ μῖσος μετὰ τὸν ἐθνικοφρόνον Ἑλλῆνα, ὑποδαυλίζων τὸ πάθος τῶν ἐκδικήσεων καὶ διεγείρων τὰς ἀγρία ἐνστικτὰ τῆς αὐθαιρεσίας, καθιστᾷ ἀναπόφευκτον τὴν ἀδελφοκτονὸν σύρραξιν. Ἄλλ' ἀπὸ μίαν τοιαύτην προτίπῃ τὸν πραγματικὸν εἶναι τὸν ἀδύνατον ἀδύνατον νὰ περὶ σωθῆ ἡ Δημοκρατία. Ὁ Ἑλληνας λαὸς δὲ εὐρεθῆ πρὸ τοῦ διλήματος: κομμουνιστικὴ τυραννία ἢ δικτατορία. Ὁ ἀποκρῆσθῃ, δηλαδὴ, νὰ ἐκλέγῃ μετὰ δύο κακῶν τὸ μὴ χειρότερον.
Πατεύομεν, ὅτι ὁ ἐκλογεῖς θὰ σκεφθῶν ὅτι προτὸν διαθεσῶν τὴν ψήφον τοῦ. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἀπόλυτος λόγος νὰ παραδῶσων τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ἑαυτοὺς μας εἰς τοὺς δαιμονίους τῆς οἰκονομικῆς ἀναρχίας καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ χάους. Τὸ λέγομεν ἐν ἑξῆς:
— ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕἰΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

“ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΙΣ ΗΝ ΠΛΟΥΣΙΟΣ... ΠΤΩΧΟΣ ΔΕ ΤΙΣ ΗΝ ΛΑΖΑΡΟΣ...”

Τὸ αἶθεο. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
Φίλοι ἀναγνώσταί, καὶ σήμερον ὑπάρχον ἀνθρώποι πλούσιοι. Πλούσιοι, ὁποῖοι ζῶν μέσα στὴν πολυτέλειαν καὶ στὴ γλιθῆ. Ἀνθρώποι, ὁποῖοι σπαταλοῦν γιὰ τὴν ἄλκιαν τὴν ἀπολαύσιν ποσὰ τεράστια καὶ κομπάζουν γι' αὐτὰ. Ἀνθρώποι, ὁποῖοι παραβλέπουν μὴ σκληρότητα τὸν πόνον καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν συνανθρώπων τους, ἐὰν γιὰ τὴν καλοβρεμένην τὸν γάτο, γιὰ τὰ σκυλιὰ καὶ γιὰ τὴν ἄλλαν ματαιοβροχίαν τῶν ἐξοδίων χιλιάδες καὶ ἑκατομμύρια!... Καὶ ὅλ' αὐτὰ τὰ κάνουν μὴ ἐπιθεῖν καὶ διαφῆμισιν, κ' ἔτσι προκαλοῦν τὸν σκανδαλισμὸν τοῦ φτωχοῦ κόσμου... Ὑπάρχον, δυστυχῶς... Ὅπως ὑπάρχον ἐπίσης καὶ οἱ ἐλάττωχοι, οἱ πεινασμένοι, οἱ πονεμένοι, οἱ ἀστεγοὶ... Ὑπάρχον καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ: Τὰ δύο ἀκρα, τὰ ἀντίθετα, τὰ ἐξῆρα, τὰ ἐκρηκτικὰ... Στὴ μέση, ὑπάρχει δέξια, ὁ πολὺς κόσμος, ἡ μεσοταξία τῶν ἀνθρώπων, μὴ ζῶν κατὰ... ἀλλὰ τὰ ἀκρα ὑπάρχον. Χάσιμα δαδὸ καὶ ἀνεφύριστο μετῴθι τῶν. Ὅχι μόνον διὰ τὸ πλοῦτον ἐφῆρνανται κατ' ἡμέραν λαμτρώσιν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἀναποδογυρίζουν τὸν γροθὶον τῶν πλοσίων γιὰ νὰ χροτάσων ἀπὸ τὰ κόκαλα τοῦ πτότον ἐκείνου, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὸ λείπει ἡ συμπάθεια καὶ παρατηρεῖται ἡ ἀκαρπία καὶ ἡ ἀνθρωπία... Αὐτὸ εἶναι τὸ φοβερό, αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ λεπτό καὶ ἐπικίνδυνον σημεῖο, τὸ σημεῖο ποὺ προκαλεῖ τὴν ἀνανάκτησιν καὶ ἐρβείει τὴν συνειδήσιν. Παραδῶσων κ' ἑμῆς, μαζὶ μετὰ τοὺς ἐκείνων τοὺς ελασπατέρους, εἰς μία τέτοια ἀντίθεσιν μετῴθι ἀφῆσαν ἀπολείπει καὶ δάλλιον πτωχὸν ἀπολείπει στίγμα γιὰ τὴν

ἀνθρώπινον κοινωνίαν. Σύμφωνα. Ἄλλὰ ἐκεῖνον ποὺ εἶναι τὸ φοβερότερον, εἶναι τῆς ψυχῆς ἡ κατάστασις, δηλαδὴ, ἡ νοστροπία τῶν πλοσίων, νὰ παραβλέπῃ τὸν ἀνθρώπον τὸν δυστυχία τοῦ καὶ νὰ τὸν συγκαταίη γιὰ τὴν κατῆρησιν, ἐνῶ οἱ ἴδιοι καταναλοῦσονται στὰ ἄμματα καὶ στὴν ἀστυξίαν! Ἐ, αὐτὸ πλὴν ἀποτελεῖ τεράστιον ἠθικὸν ἐγκλημα, ποὺ δημιουργεῖ μὴ μόνον ἀγία γιὰ τὴν κακοδομίαν τοῦ κόσμου καὶ τὸν ἀδύνατον θὰ τιμωρηθῆ ἀπὸ τὸν αἰώνιον ἠθικὸν νόμον, κατὰ τρόπον παραδειγματικόν. Αὐτὸ ἀκριβῶς μέσα διδάσκει ἡ παραβολὴ τοῦ πλοσίου καὶ τοῦ Λαζάρου, ποὺ δὲ ἀκούομεν αὐτοῖ καὶ ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα τῆς ἀσχυλοῦμε σὺν σύστημα αὐτῶ ἀβρῶ, ἔχοντες φωτεινὸν ὁδηγὸν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου μας.
1. Οἱ πτωχοὶ.— Δὲν θὰ μιλήσωμεν γιὰ τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ γιὰ τοὺς πτωχοὺς. Διότι ὁ πλοῦτος εἶναι ἄμωχον πράγμα, εἶναι μέσον, ποὺ δὲν ἔχει καμιά ἀξία αὐτὸ κατ' ἑαυτὸ. Ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐθύναν γιὰ τὸ κατὰ πράγμα, εἶναι ὁ δυνάστης. Αὐτὸς, ἀνάλογα μετὰ τῆς ἠθικῆς του ἀρχῆς, ἐλογεῖται τὸ κατὰ μέσον ποὺ τὸν δίδει ὁ Θεὸς καὶ τὸν κάνει ἀφῆμιον ἢ ἐπιτήμιον, γιὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ καὶ τοῦ ἄλλου. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὸν πλοῦτον. Δύρον Θεοῦ εἶναι ὁ πλοῦτος, ποὺ ἀπὸ ἀνάπῃ ἔχει σπουδαίαν ἀξίαν, ἀπὸ τὴν ἑξῆς ἀποκαλύβεται ὅτι οἱ ἀνθρώποι. Δυστυχῶς, ὅμως, ἡ κακία ὀρισημένων καὶ ἡ ἀμαρτία ἠθικῶς ποὺ ὑπάρχει μέσα μας, ἐκφεύρει τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ. Ἐκείνου κυρίως ποὺ μεταδίδει τὸν πλοῦτον σὺ ἀμαρτῶν ὁποστατικῶ καὶ σὲ μέσον διαθερῶν καὶ καταπτώσεων, εἶναι τὸ πνεῦμα ἡτῆς ἀπληστίας καὶ τῆς ἀπάτης. Ἄκροστον τὸ πάθος αὐτὸ, ποὺ καταντᾷ τύραννος φοβερὸς γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους, πάθος, ποὺ γιὰ νὰ ἰκανοποιηθῆ, ὁδηγεῖ τὸν ἀνθρώπον στὴν ἀδικίαν, στὴν κλοπῆ καὶ σὲ ἄλλαν ἀνθρωπικότητα. Ἐτσι γίνονται οἱ κακοὶ πλοῦσιοι, οἱ ἀστυχοὶ καὶ οἱ σκληροὶ, ὁποῖοι δὲν διατίθωνται νὰ πατοῦν ἐπὶ πτωχῶν καὶ μόνον ἀνασῆθι καὶ ἀσυγκίνητοι μπροστὰ στὴν δυστυχίαν τοῦ ἄλλου. Αὐτοὶ εἶναι τὰ θῆρια τῆς κοινωνίας, στὰ χέρια τῶν ἰσθίων ὁ δόκιος πλοῦτος τὸν γίνεται μέσον διαθερῶν καὶ ἐγκλημάτων τοῦ καὶ γιὰ τοὺς ἴδιους καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἐνα ὅμως θὰ πρέπει νὰ ἔξωσον ὁ ἀρπαγῆς αὐτοῦ πλοῦσιου: Ὅτι θὰ τιμωρηθῶν! Καὶ ἀνεληθῆ, ἔτε σ' αὐτὸν εἶδον τὸν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κατῆρημά τους, διότι ὑπάρχον καὶ οἱ καλοὶ πλοῦσιοι. Βέβαια. Ὑπάρχον καὶ οἱ ἀνθρώποι, ὁποῖοι, σπριζόμενοι στίς δύο μεγάλας ἀρχῆς καὶ ἀξίες, στὴν τιμὴν ἐργασίας καὶ στὴν κατῆρησιν πλοῦτον καὶ ἐκλογεῖται ὁ καρποῦ τῆς δικταίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς γίνονται φτωχοὶ ποὺ τὸς κατακαίει, εἶτε στὴν ἄλλη ζωῆ ἀσχυλοῦ, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πλῆθουν τὴν ἄστυξιν ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ φτωγίᾳ!... Τούς ἐξοχίζομε αὐτοὺ καὶ προλόγομε μετὰ πεποιθήσεως, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας